

saaledes, at Dunkelheden dreier sig om smaa Summer, men tvertimod om meget bethdelige Beløb, som vi tidligere maatte antage, at vi med langt større Sikkerhed kunde regne paa, at de i nær Fremtid vilde staae til vor Disposition, end den Sikkerhed er, som vi for Diebliffet have. De Herrer forstaae nok, hvad jeg sigter til, nemlig til Beløbet fra Amerika. Nu maa de Herrer ingenlunde troe, jeg opfatter Forholdene saaledes, at jeg troer, vi ikke faae dette Beløb. Nei! det troer jeg ikke; men det forekommer mig, at da Afgjørelsen i saa Henseende efter al Rimelighed maa komme i Løbet af en vis kortere Tid, i alt Fald vil komme i Løbet af den Tid, indtil vi komme sammen paany, saa kan dog nok den mindre Tvivl, der kan være tilbage, berettige til at ønske, at idetmindste saa store Udgifter, som ligge i denne Lov, opfattes, til vi faae absolut Visshed i saa Henseende, og det saameget mere, naar Opfattelsen dog ikke kan siges at være absolut ødelæggende for Fyldestgjørelsen af de Jernbaneprojecter, som her foreligge. Og i den Henseende kan jeg ikke følge de Herrer af Udvalget. Det staaer nemlig ikke saaledes for mig, som om Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 2 absolut behøver at bethyde det Samme som Udskydelsen af disse Anlæg. Ja, det er ganske sikkert, det kan komme til at bethyde det Samme; hvis mod Forventning vor finansielle Stilling, naar vi komme sammen igjen, skulde være gaaet til den uheldige Side, saa indrømmer jeg, det maa stee. Men hvorfor vil det saa stee? Fordi der da rimeligviis er et Fleertal i Repræsentationen, som er kommet til Klarhed om, at vi foreløbig ikke kunne magte disse store Udgifter, og saa vil det jo ogsaa være rigtigst at opsette dem. Men hvis det ikke gaaer paa den Maade, vil man jo aabenbart til Efteraaret kunne tage sin endelige Bestemmelse saa betids, at Indenrigsministeren, der dog meget vel kan forberede Sagen i den Tid og meget vel i den Tid kan stole paa, saafremt vor finansielle Stilling bliver nogenlunde klar til den gode Side, at i alt Fald dette Thing vil bevilge ham de fornødne Penge til Anlæg af Banerne. Dette kan man med Sikkerhed slutte efter det store Fleertal, som hidtil har vilst sig, saa at Anlægernes Paa-

begyndelse og Fuldførelse ikke behøve at lide en eneste Dags Opsættelse, naar vi strax til Efteraaret faae en Lov forelagt. Det er altsaa, fordi den finansielle Side staaer for mig ganske anderledes uklar, end den gjorde fra Begyndelsen af, da vi kom til at behandle disse Jernbanelove, at jeg vil stemme for de Herrer's Forslag under Nr. 2. Og derefter vil jeg stemme for Loven, thi jeg kan ikke være enig med den ærede Minister eller med den ærede Ordfører eller med de andre Medlemmer, som have udtalt sig i den Retning, i at Loven skulde være bethydningsløs, naar Forslaget under Nr. 2 vedtages, eller at dets Vedtagelse skulde være det Samme som en Forkastelse af Loven. Naar vi faae Loven i den Form, som Forslaget Nr. 2 giver, saa er den en Garanti saa god, som man kan faae den, for, at de Jernbaner, der først blive anlagte her i Danmark for Statens Regning, ville være de her er Tale om. Loven bliver desuden et Løfte, som Folkethinget indirecte giver Ministeren om at, hvis vor finansielle Stilling til Efteraaret er saaledes, at vi uden at udsætte os for altfor uanskelige Følger deraf, ville bevilge Penge til Anlæg af disse Baner. Det er ganske sikkert, at Forslaget under Nr. 2 i en vis Henseende gjør Jernbanespørgsmaalet tvivlsommere, end det hidtil har været i Lovforslaget. Det kan nemlig ikke nægtes, at den Følgeorden, i hvilken disse 4 Baner skulle anlægges, den kan Ministeren ikke med nogenjomhelst Sikkerhed regne paa ogsaa vil blive fulgt til Efteraaret; men jeg maa tilstaae, at der ikke i denne Omstændighed i mindste Maade ligger nogetjomhelst Betænkeligt for mig ved at stemme for Forslaget under Nr. 2; thi hvad jeg hele Tiden nærmest har haft imod Loven, naar vi overhovedet kunne staae Penge tilveie til Anlæg af disse Baner, det er Følgeordenen. Jeg troer nemlig, at Vestbanen og den sydlige Forbindelsesbane bør komme først, og jeg maa oprigtigt talt si, at det gjorde mig ondt at see den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen) søgte at modbevise flere af de Ting, der vare framkomne til Gunst for disse Baner forleden fra min ærede Sidemand tilvenstre (Naberg). Jeg har ikke